

[Hanne Reintoft.]

hindre det. Det er en ret så væsentlig forskel, når man snakker om demonstrationsteknik.

Apropos de smukke ord: jeg ville hellere have haft et ganske klart svar på, hvordan det forholdt sig med partsoffentligheden, hvis det virkelig skulle forholde sig sådan, at politiet har været så nøjeregnende — det håber jeg, for det er jo pålagt dem — at enhver brug af politistaven er nedskrevet i tjenestebogen. Det tror jeg kunne have en hel del interesse for offentligheden.

Jeg vil gerne til sidst gøre opmærksom på to ting: for det første har der i denne debat været en vis tendens til at lægge pres på radio og TV ved at understrege, at de dækker mindretalsgruppers opfattelse. Det har vi set meget ofte, når radio og TV vil dække begivenheder, som ikke lige passer det flertal, vi har i salen i dag. For det andet vil jeg pege på, hvem det er, der er så begejstrede for den af SF foreslåede dagsorden. Der er varm tilslutning til den fra alle dem i denne sal, der har gjort sig til talsmænd for en skærpelse over for demonstranterne. Det synes jeg man bør huske, inden man stemmer for den.

Ordføreren for forespørgerne (Poul Dam):

Jeg forstod på fru Hanne Reintoft, at hun beklagede, at de fredelige demonstrationer igennem årene ikke havde ført til noget. Eftersætningen manglede, men vi kender den. Sandheden er imidlertid en helt anden, nemlig at de fredelige demonstrationer, så længe de har været fredelige, virkelig har betydet noget for de sager, man demonstrerede for. Jeg må henvisse til sådan noget som de marcher, der blev foretaget af Kampagnen mod Atomvåben, og som virkelig vækte betydelige kredse i dette land til opmærksomhed om, at her var noget, der skulle gøres noget ved, til respekt for de mennesker, der demonstrerede, og til øget aktivitet også på det politiske felt. Det var fredelige demonstrationer, og de virkede for sagen. Om nogen virkelig tror, at Vietnamsagen har vundet én ven her i landet igennem begivenhederne den 27. april, så må de være mere naive, end loven tillader.

I øvrigt vil jeg gerne takke de ordførere — og ministeren — der har udtalt, at de kunne stemme for den foreslåede dagsorden.

Jeg er ikke imponeret over, at fru Hanne Reintoft konstaterer, at det navnlig er de borgerlige partier, der har anbefalet den. Det er rigtigt, at det udelukkende er partierne til højre for SF, der har anbefalet den, men det er dog også et temmelig stort flertal i denne sal.

Vi er, så vidt jeg forstår, enige om visse centrale ting. Vi er enige om, at demonstrationsfriheden skal bevares i dette land og beskyttes af offentligheden, også af politiet, og vi er enige om, at der er brug for at gennemgå de gældende regler, således at de kan blive bedre, end de er i øjeblikket, hvor en sådan bedring er mulig og nødvendig. Der er andre ting, vi ikke er enige om. Vi er utvivlsomt af noget forskellig mening med hensyn til, hvilke demonstrationer der bør laves, og hvilke sager man bør tage op i den forbindelse, og vi er måske også en gang imellem noget uenige om det rette tidspunkt for politiets indgriben. Men vi er enige om de andre ting; det er dem, der er nævnt i dagsordensforslaget, og jeg for min del er glad, hvis der kan opnås en så bred tilslutning til det, som der synes at blive.

De ting, vi er uenige om, kan vi komme tilbage til; det er gudske lov vor ret stadig væk.

Samuelson: Fru Hanne Reintoft anvendte i sit første indlæg et citat, som hun sagde var fra Camus: „Man starter med et demokrati, og man ender med et politi.“ Nu har der jo været dvælet flere gange ved 1848; og fru Hanne Reintoft egentlig klar over, at det demokrati startede med, at særdeles velrenommerede grosserer og nationalliberale professorer gik i demonstration — professorer, som nok ville vende sig 17 gange i deres grave, hvis de vidste, hvor „fredeligt“ demonstrationer endog ved universitetet kan finde sted i dag.

Må jeg lige sige, at et tidligere medlem af dette ting, som har repræsenteret Salling i fyrretyve år, mange gange har udtalt, at demokrati er retten til at holde sig selv i ave. Det synes jeg er en sætning, som er overordentlig værdifuld, for i et demokrati må der både være frihed og orden. De små grupper, der tales om, må i øvrigt være særdeles små, for jeg har i hvert fald i den korte tid, jeg har været i folketinget, aldrig set så